

Dies i dies | 20 | Actualitzat el 19/07/2011 a les 07:00

La poètica baroniana

Dissabte travessava les verdes pinedes de Castelldefels rumb a l'Havana Xica, on havia de tenir lloc el Vespre de la revista Sons, amb **Xavier Baró** i en el marc del FIMPT. Abans d'entrar als túnels del Garraf, per la ràdio va començar a sortir una veu cantant amb estranya monotonia: "Ai, Dolors, porta'm al ball?".

Al cap d'uns compassos, ja era dins dels túnels del Garraf i es perdia el senyal, però al cap se'm van començar a barrejar les lletres de **Manel** amb les de **Xavier Baró**. El dia i la nit. Uns són joves urbanites, gent normal que fan grans salts i es tornen petits, petits. L'altre és un valent que s'enfronta sol a les profunditats i es perd pels camps i boscos, prim com un Quixot. Una és una poètica lleugera. L'altra és de pes. Ni millors ni pitjors; molt diferents.

Darrerament parlo molt de **Manel**. Tal com està l'ambient és difícil escapar-ne. Pel que fa a **Xavier Baró**, també en parlo, però perquè no se'n parla prou. És el que té anar per lliure. En fi, no crec que en català s'hagi escrit una lletra de la qualitat de "Miro amb els meus ulls". I "Una història del Montsec" és una balada folk-rock de l'alçada del campanar de Sant Pere d'Àger.

Fotos: Ajuntament de Vilanova i la Geltrú